

Az iránytű azt mutatja, hogy jó úton járunk

Idén először rendezték meg a dr. Nagy László magánjogi érvelési versenyt a dr. Nagy László Alapítvány szervezésében. Bár jogeset- és perbeszédversenyekből viszonylag nagy a választék a jogi karokon, ehhez hasonló magánjogi érvelési versenyt eddig még sehol sem tartottak. Ennek ellenére, vagy talán pont ezért, az ország összes jogi karáról érkeztek jelentkezések a megmérettetésre, amelyből négy megnyert érvelési párbajjal Gönczi Gergely, a Szegedi ÁJK hallgatója került ki győztesen. Szóban, magas színvonalon érvelni a versenyzők és a szervezők szerint is nehéz műfaj, mint ahogy abban is egyetértenek, hogy ha mások nem is szerveznek, az Alapítvány ezen túl is minden évben rendez majd ilyen versenyt. Mi is ott voltunk a díjátadón.

A verseny díjazottjai, résztvevői és a kuratórium tagjai

A rendezvénynek a Budapesti Ügyvédi Kamara adott otthont. A kamara elnöke, dr. Réti László a verseny egyik fővédnöke is volt, mivel a kamara kiemelkedő feladatának látja, hogy felkaroljon hasonló kezdeményezéseket. „Számunkra rendkívül hasznos az a módszertan, amelyet az alapítvány kidolgozott ennek az egyáltalán nem könnyű feladatot jelentő civiljogi versenynek a lebonyolítására. Az ügyvédi kamarának polgári jogi vonalon ez a mai napig nem sikerült. Úgy gondolom, ezzel a versennyel új fejezet nyílt az ügyvédjelöltek szakmai képzésének történetében is, és remélem, hogy legalább olyan sikeres lesz, mint amilyen sikeres a joghallgatók körében volt. Ezúton is szeretném megköszönni az ügyvéd kollégáknak és az alapítványt alkotó összes közreműködőnek, hogy nemcsak az ügyfeleik, nemcsak az árbevételük, hanem a jogász hivatás és az ügyvédség jövője iránti elkötelezettségüket is tanúsították. [Tudniillik mindenki, aki jön,

egyszerre munkatárs és egyszerre konkurens.] De az ügyvédi hivatásban mindig is az volt a szép, hogy az idősebbek, a mesterek felnevelték a tanítványokat – saját tapasztalatom szerint is a legnagyobb öröm mindig az, amikor az ember azt látja, hogy a tanítványai megállják a helyüket. Találkoztam helyezettekkel, jó benyomást tettek rám, nagyon örülök, hogy ilyen generáció jön utánunk.” Dr. Réti László egy személyes élményt is megosztott az alapítvány névadójával, a néhai dr. Nagy Lászlóval kapcsolatban: „Lacival ügyvédjelölt korában találkoztam először, azonos oldalon álltunk egy perben. Amikor belepillantottam az irataiba, nagyon meglepődtem, ugyanis az iratszerkesztés módja és az iratban használt formalitások szóra-pontra megegyeztek azzal, amit én használok. Hamarosan kiderült, hogy tulajdonképpen ugyanazon mestertől tanulunk, mivel az ő princípálisának is dr. Barcsay Sándor volt a princípálisa. Nagyon örülök,

hogy ez az egykori ügyvédjelölt Budapest és az ország egyik legkitűnőbb civilista ügyvédje lett, és most már sokan őt tekintik mesterüknek és példaképüknek.”

Magát az alapítványt a tavaly fiatalon elhunyt dr. Nagy László barátai hozták létre. Elsődleges céljuk az volt, hogy Laci három gyermekének tanulmányait támogassák. „Közel tizenhat évig dolgoztunk együtt Lacival. Már megismerkedésünkkor is egy különleges képességű jogászt láttam benne, aki fiatal kora ellenére is egészen hihetetlen teljesítményekre volt képes. Rendkívül alapos volt, nagyon komolyan vette a hivatását, de emellett mégis vidám, rendkívül jó humorú, sokoldalú egyéniség volt. Azt gondolom, hogy már életében is sok kolléga példaképe lett, és ha velünk maradhatott volna, valószínűleg igazi ügyvédlegenda vált volna belőle” – kezdi visszaemlékezését dr. Siegler Konrád, az alapítvány egyik kurátora, aki nemcsak kollégája, de barátja is volt dr. Nagy Lászlónak – „2006-ban agydaganatot diagnosztizáltak Lacinál, aki a műtét után elképesztő erővel gyakorlatilag orvosá képezte magát, hogy meggyógyuljon, és sikerült is neki. Ez után a nehéz időszak után teljesedett ki az élete. Kislánya, Sára mellé még két gyermeke született, partner lett a Weilnél, ráadásul a kirobbanó pénzügyi válság kellős közepén, amikor a nemzetközi cégek még kevesebb

Dr. Siegler Konrád

partnert választottak. Ezek mind óriási eredmények egy olyan fiatal embertől, mint amilyen Laci volt. 2013-ban a daganat kiújult és mi elvesztettük Lacit, augusztusban meghalt. Az alapítvány alapötlete tulajdonképpen a Weil elnökétől jött, és az elsődleges cél az volt, hogy Laci három gyermekének tanulmányait segíthessük, de később Laci felesége, dr. Gál Enikő javasolta, hogy Laci „másik felét”, a hivatását, a szakma iránti elkötelezettségét is jelenítsük meg az alapítvány tevékenységében, társítsunk egy szakmai célt is a meglévő mellé. Mivel Laci mindig is fontosnak tartotta az ügyvédjelöltek, fiatal ügyvédek szakmai előmenetelét és képzését, ezért egy, a fiatal kollégákat megcélzó magánjogi versenyben kezdtünk el gondolkodni.”

Arra a kérdésre, hogy miért pont érvelési versenyt rendeztek, dr. Gál Enikő azt válaszolja: „Laci vitázó jellem volt, nagyon csipős nyelvvel, az érvelés egyszerűen az élete része volt. Bármikor, bármilyen helyzetben megtalálta magát, hihetetlen éleslátása volt. Maga a verseny eleinte csak ötletszinten fogalmazódott meg bennem, egy vágy volt, egy álom. Dr. Siegler Konrád és a kollégái nagyon sokat dolgoztak azon, hogy ez a verseny megvalósuljon, és tartalmas, minőségi feladatokkal töltsék meg, az ő támogatásuk nélkül ez a verseny nem jöhetett volna létre. Biztos vagyok benne, hogy a gyermekeinknek ez már most egy óriási dolog, és amikor nagyobbak lesznek, jobban megértik, és még büszkébbek lesznek arra, hogy apa nevét alapítvány őrzi és egy ilyen verseny viszi tovább. Mivel a legnagyobb lányom, Sárka hat évig egyedüli gyermek volt, ők ketten nagyon közeli kapcsolatban voltak. Örülök, hogy ő is eljött ma. Továbbá köszönettel tartozom de la Torre Dánielnek, aki megtervezte az alapítvány logóját és Tóth Ferencnek, aki folyamatosan segít karbantartani az alapítvány weboldalát. Konrád egyszer azt mondta Laciról, hogy ő mindig előttünk tudott járni egy gondolattal, egy lépéssel, és ez valóban így volt. Laci a mindennapokban is irányítónak élt bennem tovább, és ez az irányító azt mutatja, hogy nagyon jó úton járunk. Úgy érzem, ennél szebben már nem lehet valakinek az emlékeit ápolni.”

Mivel hasonló verseny még nem volt Magyarországon, a szabályokat is dr. Siegler Konrád és kollégái alakították ki. Dr. Király Miklós, az ELTE dékánja és dr. Réti László, a Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke a verseny védnökeiként szinte azonnal csatlakoztak a kezdeményezéshez, a hallgatók érdeklődésének felkeltésében pedig – más egyetemi oktatók mellett – dr. Menyhárd Attila, az ELTE polgári jogi tanszékvezetője is tevékenyen részt vett. A versenyre egy próbafeladat megoldásával lehetett jelentkezni. A szervezők legnagyobb öröme az ország összes jogi karáról érkeztek megoldások. A közel negyven jelentkező közül végül a versenybizottság által legjobbnak tartott tizenhat hallgató mérhette össze a tudását. „Szóban érvelni, szinte azonnal reagálni a másikra, nagyon nehéz műfaj, amit az egyetemen külön nem oktatnak. Azok, akik jelent-

keztek a versenyre, már ezzel is komoly bátorságról tettek tanúbizonyságot, mivel egy olyan nehéz területen próbálták ki magukat, amiben nem volt tapasztalatuk korábban. És szerencsére nemcsak bírtak voltak, hanem jók is!” – tette hozzá dr. Siegler Konrád.

A versenyek két egymást követő napon zajlottak. Az első napon a versenyzőket nyolc párban sorsoltuk ki, egyikük az A, másikuk a B pozíciót képviselte az érvelési feladatban. A felkészülésre egy órájuk volt, majd az A pozícióban lévő versenyző kezdett egy 5 perces érveléssel. Miután ugyanennyi idő alatt ellenfele is összefoglalta álláspontját, kaptak még három-három percet, hogy reagáljanak a másik érveire, végül az A pozícióban lévő versenyző beszélhetett további egy percet.

„Mivel mindenki kimagaslóan teljesített, a zsűriben végig nagyon komoly viták voltak a továbbjutókról. Néhány hallgatóért vérezett a szívünk, de a Laci által imádott sportban is bőven előfordulhatnak ilyen helyzetek” – mondja dr. Siegler Konrád – „Az első versenynapon eljutottunk a legjobb négyig, másnap pedig az elődöntők, a bronzmeccs és a döntő került lebonyolításra, amelyre egy háromtagú, külső zsűrit kértünk fel. Egyikük nem is jogász, hanem tapasztalt üzletember volt, amivel az értő ügyfélnek való teljesítés fontosságát akartuk még jobban hangsúlyozni. Nagyon örülünk neki, hogy ilyen jól sikerült a verseny, ez erőt ad a folytatáshoz. Minden évben szeretnénk megrendezni, később, reményeink szerint, ügyvédjelöltek számára is, és azt szeretnénk, hogy ha öt-tíz év múlva, ha a fiatal kollégák feltűntetik az önéletrajzukban, hogy szerepeltek ezen a megmérettetésen, ez az álláskereséskor előnyt jelentsen, és a szakma is elismerje a versenyt.”

Az első helyezett Gönczi Gergely lett, a Szegedi Tudományegyetem negyedéves joghallgatója. Ahogy dr. Siegler Konrád fogalmazott: „neki négyezer, négy fordulón keresztül kellett győznie, hogy megnyerje a versenyt. Lendületes, magabiztos fellépése,

A verseny győztese: Gönczi Gergely

és szép, szellemes érvelései voltak. Nagyon ügyesen ötvözte a szakmaiságot és az egyéniséget, úgy gondolom, megérdemelten nyerte meg a versenyt.”

„Engem inkább a közjogi vonal érdekel, ezért sokáig nem is gondoltam rá, hogy jelentkezsek a versenyre” – meséli Gergely – „végül egy barátom meggyőzött, hogy itt elsődlegesen nem a konkrét jogszabályok ismerete szükséges, ez egy más, alternatív megközelítésű verseny, ahol nagyon izgalmas viták lesznek. Mivel hasonló vitákra az egyetemi keretek között nem igazán van lehetőség, úgy gondoltam, hogy már akkor jól járok, ha legalább egy vitában részt vehetek.”

Ahogy mondja, legnehezebbnek a második vitát élte meg. Nemcsak a téma, de a kisorsolt pozíció is hideg zuhanyként érte. „Az egyórás felkészülési időből körülbelül harmincöt perc arra ment el, hogy különböző konkrét és általános szabályokat, jogelveket gondoltam át és néztem végig. Mindegyik ellene vágott annak, amit nekem képviselnem kellett volna, csak a másik fél érveket lehetett volna felhasználni.” Végül ebből a párharcból is győztesen került ki. Ahogy ő fogalmaz, talán azért, mert a jogelvektől távolodva más, emberibb szempontok érvényesítését sikerült előtérbe helyezni. Elmondása szerint minden ellenfele kifejezetten erős volt: „Annak ellenére, hogy mindig próbáltam az ő nézőpontjukból is megvizsgálni, átgondolni a kérdést, számtalanszor megleptek és olyan helyzetbe hoztak, ahol rögtönözni kellett. Sokszor ment más irányba a tárgyalás, mint ahogy előre bármelyikünk is valószínűleg eltervezte. Ez a spontaneitás volt talán a legnagyobb kihívás a versenyben és ebben az összes ellenfelem zseniális volt.”

Mivel a kiíráskor átsiklott a lehetséges nyeresmények felett, a fődíj is igazi meglepetés volt Gergelynek: a pénzjutalom mellé egy kéthetes londoni tanulmányutat is kapott. Úgy tervezi, februárban indul.

Több, a legjobb tizenhat közé jutott versenyző is eljött a díjátadóra. A bronzérmes Csíky Balázshoz hasonlóan Schattmann Dorka is jó néhány perbeszédversenyen részt vett már. Az érvelési versenyben mindketten a változatosságot, a kihívást látták, és – mivel Magyarországon eddig ilyen típusú verseny nem volt – az újdonságot is. Molnár Patrícia és Szőnyi Zsuzsanna szerint a feladatok komplexitása és az izgalom miatt néha az egyórás felkészülési idő is kevésnek tűnt. Legnehezebbnek mégis azt találták, hogy sokszor szinte azonnal kellett reagálniuk vitapartnerük érveire. Környei Mátyás szerint, mivel az ő egyik feladata tárgyalásos helyzetről szólt, a legnehezebb azt a stílust volt megtalálni, amely a vitapartnerrel végül közös nevezőre hozta. „Fantasztikus, hogy ott lehetünk a versenyen – tette hozzá Zsuzsanna –, nemcsak élményeket, jogi megoldással kapcsolatos tapasztalatokat, hanem barátságokat is nyerünk.”

Szavuly Aranka
Fotó: Derszi István